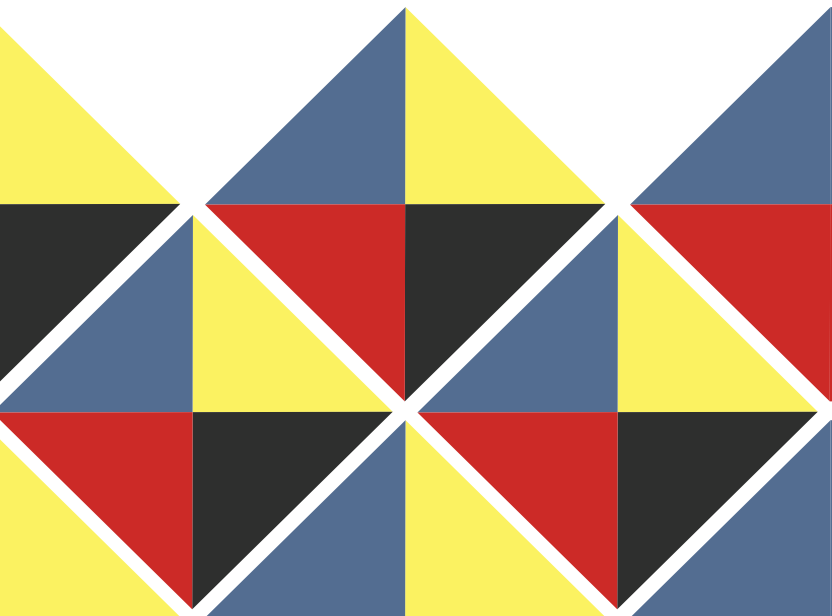

KUNSTHØGSKOLEN I OSLO

Kunst og Håndverk

BFA 2015

BFA 2015

Kunst og Håndverk

KUNSTHØGSKOLEN I OSLO

Fra ”kunstfag” til ”medium- og materialbasert kunst”

FORORD AV DEKAN JØRN MORTENSEN

Da studentene som nå er ferdige med sin treårige kunstutdannelse begynte sitt studie, så begynte de på en avdeling og et studieprogram som hadde andre navn. Da de begynte het både avdelingen og studieprogrammet ”Kunstfag”. Nå heter avdelingen Kunst og håndverk og studieprogrammet heter ”Bachelorprogram i medium- og materialbasert kunst”.

Dette forteller noe om hvilken reise studentene har vært (med) på disse tre årene. En reise som i stor grad har dreiet seg om en tydeliggjøring av avdelingens identitet. Mye av denne identitetsorienteringen har faktisk vært motivert av tilbakemeldinger fra studentene. Tilbakemeldinger som har vært klare på at studentene ser seg selv som kunstnere, som jobber med det medium-spesifikke og det materialbaserte i sin kunstneriske praksis.

At avdelingen heter Kunst og håndverk betyr derfor ikke at vi kun utdanner kunsthåndverkere, men derimot at vi tar utgangspunkt i en tradisjon som utforsker håndverket og materialene i utvidet forstand. Hva betyr det å kunne et håndverk? Hva er et håndverk? Hva er materialenes iboende egenskaper? Hva er materialenes kulturelle betydning(er)?

For noen finnes svaret i en orientering mot kunsthåndverket. For noen finnes svaret i et uttrykk som utforsker forholdet mellom kunst og bruk. For andre igjen i et kunstnerisk uttrykk som henter impulser fra skulptur, performance, maleri eller kunst i offentlige rom. Poenget er at studentene på Kunst og håndverk skal gis anledning til å finne frem til kunstneriske uttrykk som tar utgangspunkt i egen kunstnerisk orientering, men som bruker erfaringen, kunnskapen, tradisjonen og forskningen som finnes og gjøres på Kunst og håndverk som faglig ressurs for å finne frem til sitt eget uttrykk, til sin kunst.

Studentene på bachelorkullet i 2015 har derfor hjulpet til med å sikre Kunst og håndverk en identitet som et spesialisert arnested for kunstnerisk forskning innen medium- og materialbasert kunst.

Dette fordi studentenes kunstneriske orientering og respons er uttrykk for en umiddelbar avlesning av omverdenen og samfunnet rundt oss. Det bør være enhver kunstutdanningsinstitusjons forpliktelse å bruke denne avlesningen som ett av flere kompass når en strategi for institusjonen skal legges.

De frustrasjoner, gleder og oppdagelser som studentene har opplevd de siste tre årene er et uttrykk for at de har vært på en reise. En reise som har vært både personlig og kollektiv. Men det å være sin egen pilot på en slik reise gir helt spesielle forutsetninger for å lykkes senere. Enten i nye studier eller som kunstner. For jobben er ikke over. Det er alltid et stykke igjen.

JØRN MORTENSEN

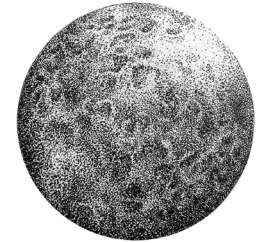
Dekan på Kunst og håndverk

Utstillere

AILIN EINMO

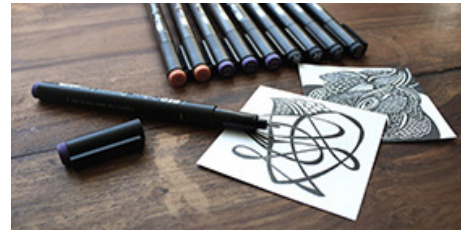
AILIN_EINMO@HOTMAIL.COM

WWW.AILINEINMO.COM

NOEN BARN SLUTTER ALDRI Å TEGNE.

I tegningene mine jobber jeg mye med kontrasten mellom det sorte og hvite. Jeg liker hvordan den sorte streken fra pennen lager permanente merker etter seg på det hvite arket. For meg er tegning et redskap for å sette spor etter seg i livet.

ALEKSANDER JÆGER

ALEKSANDER.JAEGER@GMAIL.COM

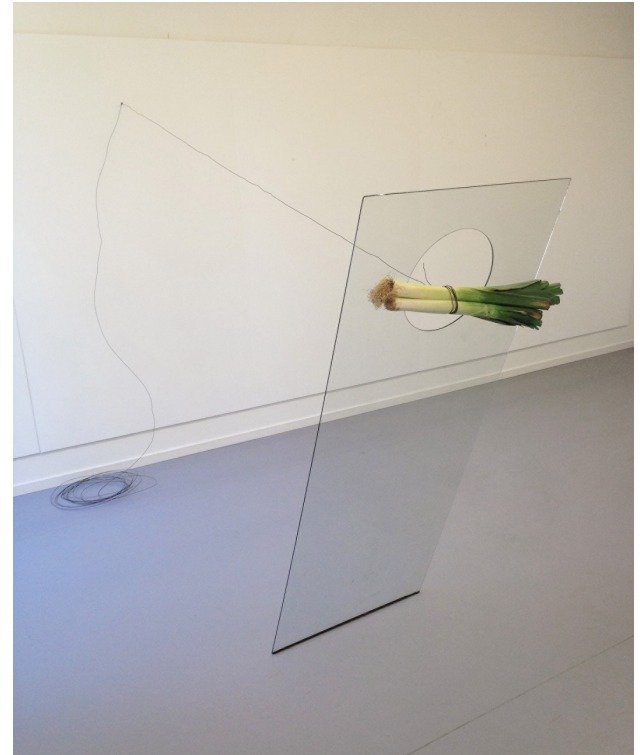
WWW.ALEKSANDERJAEGER.COM

Et arbeide begynner ofte med en mental skisse/ide av reaksjonen mellom to materialer. Denne mentale forestillingen blir en slags floke jeg må løse.

Jeg jobber med ulike materialer som gummi, stål, akryl, væske og funne objekter.

Jeg forsøker å komme tett på materialene og utforsker dets biologiske, kjemiske og fysiske muligheter. Det handler om å finne materialets vilje, eller sagt på en annen måte, finne materialets sterkeste karaktertrekk og utnytte å utfordre dette.

Arbeidene veksler mellom det figurative og det abstrakte, og kombinerer interesser fra naturkrefter, materialitet og organiske systemer i en samtale med materialet som konkretiseres i et skulpturelt uttrykk.

ANDREA MURIBØ

ANDREAMURIBO@GMAIL.COM

Minner forsvinner, og nye vekster tar over,
slik puster denne verden.
Å lytte og genuint forstå,
smerten og gleden til livet som har levd før oss.
I øyeblikket har overflaten en skygge av spor.
I hendene holdes et beger av tid,
metamorfosen til det levende.
Verden glitrer i øynene til den som ser.

ANE SIVERTSEN LANDFALD

ANE_LANDFALD@HOTMAIL.COM

WWW.ANELANDFALD.COM

Den nederlandske kunstneren Bas Jan Ader jobbet med tyngdekraft. Han lot den trekke seg ned i ulike fall – han falt fra et tre, foran et fyrtårn, ned i ei elv. I 1975 forsvant Ader på havet. Han ville forbi horisonten, men sank ned på havbunnen. Vannet på jorda forsvinner aldri, men forflytter seg i et kretsløp uten en begynnelse eller slutt. Under reisen oppholder vannet seg i flere depoter. Et lagringssted er i trærne, hvor vannet kun blir i noen timer. Havet er det største depotet i syklusen. Oppholdstiden for vannet i havet er 3200 år.

I løpet av denne tiden er Aders kropp oppløst.

Om 3160 år vil Bas Jan Ader igjen falle ned på bakken, gå inn i jorda – som bringer regnvannet til trærne, trærne som trekker det oppover – før vannet igjen faller, og returnerer til havet.

CAROLINE HODNUNGSETH

CAROLINEHODNUNGSETH@HOTMAIL.COM

Opptak, Samtaleutdrag

Voice 020, 33:00- 33:42

Angrer du mest på ting du gjorde eller ikke gjorde?

(...)

(...)

Nei jeg vet ikke. (...) jeg har gjort ting (...) FY FAEN nå lukter det røyk her inne!

m-m

(host)

Men ja, det er jo vanskelig å si,

men hva om du ble påkjørt av en buss i morgen-

Ja

Hva ville du-
DREPT??

Ja, hva ville du at-

Å BLITT DREPT?!

Ja, hva ville du ønsket ble sagt om deg i din begravelse?

Jeg håper at det ikke ville blitt en trist begravelse, at dere husker meg SOM JEG

VAR....Ikke no 'depping!

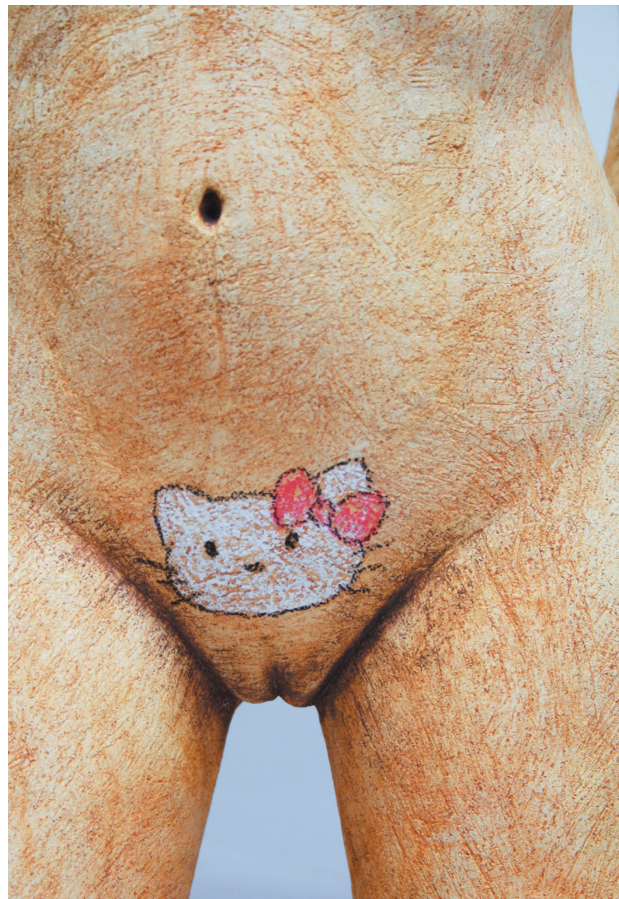
CHARLOTTE HAUGEN LADEGÅRD

LOTTECERAMICS@GMAIL.COM

WWW.CHARLOTTELADEGAARD.COM

*“Når hun lenge før puberteten, og av og til helt fra sin spedeste barn-
dom, allerede virker som seksuelt spesifisert, er det ikke fordi gåtefulle
instinkter umiddelbart dømmer henne til å være passiv, kokett og
moderlig, men fordi andre griper inn i småpikens liv helt fra begyn-
nelsen, fordi hennes kall blir bydende innblåst i henne allerede fra
hennes første leveår”*

– Simone de Beauvoir

CHRISTIAN BERG GRAVNINGEN

APEMASKE@HOTMAIL.COM

WWW.CHRISTIANBERGGRAVNINGEN.COM

Jeg opplever det å gjøre bilder som både mystisk
og gledelig begrensende.

"Blind leder blind" 120 x 150 cm (2015)

"Café og rock'n'roll" 70 x 100 cm (2015)

DANIEL YALEW STEINSET

DANIELSTEINSET@MAIL.COM

93071714

NOE Å LUFTE

*“Hvor mye av vårt livsløp er preget av det bygningsmiljøet vi
tilbringer tiden i?*

I hvilken grad utgjør husene en del av våre livsbetingelser?

Hvorledes virker de på oss?

Hvorledes lar de oss møte hverandre?

Ingen kan gi svar på disse viktige spørsmålene.

Men bare det å formulere dem, er en del av en erkjennelse”

– Kjersti Granum

EVELINA SONDELL

EVELINA_SONDELL@HOTMAIL.COM

Blicken letar sig över stubbar, rötter, mossor, lavar och svarta grenar som slingrar sig in mellan mörka träd. Det är stilla men rör sig hela tiden.

FRANCO CORTEZ

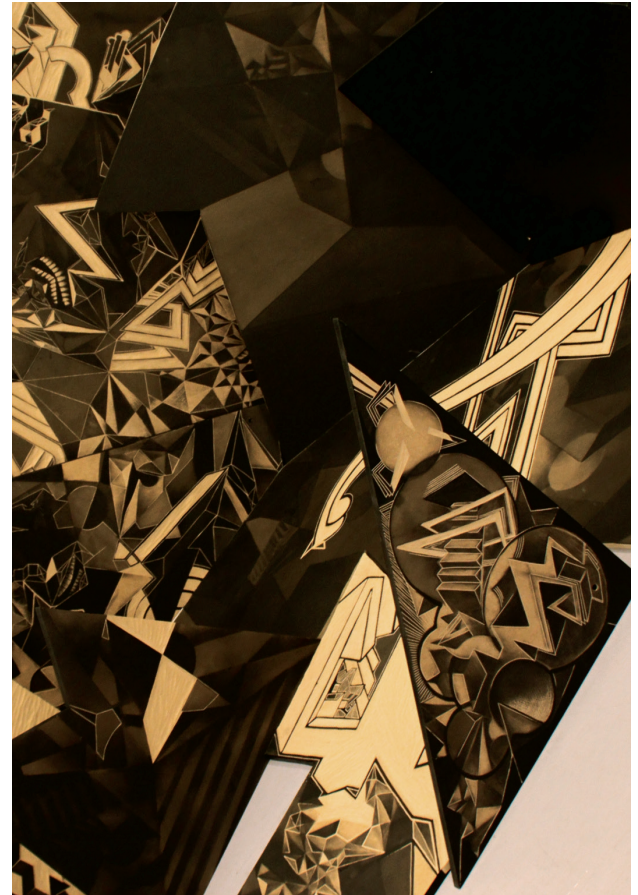
FRANCODMIEDO@GMAIL.COM

WWW.FRANKYDMIEDO.COM

“Det ser ut til å gjelde for systemer at de ikke er helt tilgjengelig for seg selv.”

– Goethe

Matrisen er en beholder som inneholder informasjon. Innenfor grafikkens terminologi kan dette være en overflate, en treplate, en metallplate eller en litografisk stein. Jeg gir og jeg tar informasjon. En treplate aktiveres. Informasjon kan nå forflyttes videre. Jeg er interessert i å kombinere teknikker og å bruke dette videre i en interaksjon med noe som både har mobile, skulpturelle og kommunikative aspekter.

FREJA BRUUN

FREJA_BRUUN@HOTMAIL.COM

FREJABRUUN.WIX.COM/FREJABRUUN

EN HYLDEST TIL DETALJERNE

Mit ønske med projektet er at danne små bærbare historier. Historier der bliver længere, når de opleves i samspil med et bestemt maleri. Detaljerne i smykkerne skal fængsle og fodre fantasien hos beskueren, så denne vil digte videre på fortællingen. Jeg håber, at beskueren for en stund vil tage del i Otto Frellos og min verden og danne sine egne historier.

GRY RASK SØRENSEN

GRY.RASK@GMAIL.COM

Disse digitalvevde arbeidene er laget med utgangspunkt i bildeelementer som skyer, stein og krystaller. Jeg har brukt ur-elementer som basis for uttrykket mitt som en indikasjon på de motsetningene og komplikasjonene vi møter som et resultat av den digitale tidsalderen. Å produsere noe fysisk skiller seg fra den situasjonen en finner seg i når man jobber skjermbasert.

Jeg er samtidig påvirket av dagens bildesamfunn hvor bildelagring og deling er med på å definere hvordan vi husker og assosierer. Bilder er allemannseie. Måten vi samler og screenshoter bilder for å lage vår egne personlige referanseregister danner en bildebank som blir liggende i dvale på en digital lagringsenhet, og bildene lagres i mapper som kan være mellomfaser for vår erfaringsbaserte hukommelse.

GUNHILD DAHLBERG

FAMILIEHUND SPISTE KVINNEBRYST

Jeg er kjemperedd for hunder. Jeg er ikke redd for at de skal flerre opp halspulsåra med hoggtennene sine. Nei, det jeg frykter aller mest er at den skal hoppe opp og bite meg i puppen, og kanskje rive den av. ”Men det gjør den jo ikke!” vil mange fnyse. Vel, jeg er ikke sikker. Hunder elsker å snuse både eieren (og fremmede) opp i skrittet. Hva er det neste de kan finne på? Jeg føler meg i alle fall ikke trygg. Og jeg kan ikke skjønne at andre gjør det heller.

Samboeren min synes at jeg er tåpelig som til og med er redd nabobikkja Romeo. (Romeo er for øvrig et fjollete navn, på den gneldrete, lille pelsdotten) For, ifølge kjæresten min er ”Romeo så liten og veik at han ikke vil overleve en zombie invasjon engang!”

... Og da skal jeg liksom ta det helt med ro? Hvem som overlever en zombieinvasjon er ikke et parameter i mitt liv. Dessuten ville jeg sikkert dødd av det jeg også. Gått til grunne sammen med den teite bikkja.

HELLE HØEG VOLDSTAD

HELLE.H.VOLDSTAD@GMAIL.COM

Det er et hulrom omgitt av det alminneligste materiale. En ringe gjenstand, et enkelt mellomrom. Et kar, svulmende mage, vid hals-åpning. En litt enkel og snarere litt munter karakter. Billig. På sett og vis prisverdig. Plasser den i fullt hus, håndter den, beveg den. Fyll og tøm den.

HENRIK ANDRESEN

H3NRIKANDRESEN@GMAIL.COM

Lyden av lufteanngget har forlenget blitt en del av det jeg opplever som stille, sammen med bilene ut på gaten, og kjøleskapet som durer.

I tidslinjen, eller partituret, arbeider jeg med en oppdeling av ulike prosesser som foregår i morgenrituale. Når jeg kler på meg. Kanskje jeg sjekker planetene i vinduet. Vannet som koker mens jeg steller meg på badet. En omskrivning fra et lydopptak til symboler og tidsintervaller er en metode jeg benytter. Sammen med tidslinjen viser jeg kollasjarbeider som forsøk på å abstrahere de statiske fotografiene mot et dynamisk uttrykk.

Alle forsøkene er en del av en prosess hvor jeg skifter mellom infallsvinkler til det å dokumentere og bearbeide materialet i retning av den subjektive opplevelsen.

IDA WARHOLM BJØRKEN

IDA.WARHOLM.BJOERKEN@GMAIL.COM

INSTAGRAM.COM/IDAWARHOLM

KJÆRE TIPPOLDEBARN.

Jeg har vært på internett. Heter det fortsatt det, der, hos deg? På internett har jeg tatt en test. Jeg har trykket inn tall på et tastatur og fått tall tilbake. Internett har gitt meg statistikk over mennesker som lever som slaver. Heldigvis har ikke tallene øyne jeg må møte, se inn i.

Mine slaver er mennesker jeg aldri vil måtte forholde meg til. Trer de fram er det kun via lydbølger eller som bilder på en skjerm. Jeg kan når som helst fjerne dem; skru av radioen, legge bort skjermbrettet, de er aldri fysisk her hvor jeg er. Sannsynligheten for at jeg kommer til å møte dem ansikt til ansikt er enda mindre enn at jeg kommer til å få treffe deg.

Det er så lenge til du skal leve! Nå finnes du bare i hodet mitt. Jeg har også vært bare en tanke, en idé om en kommende generasjon. Jeg undres om du vil komme til å ligne på meg? Vil man kunne se at jeg er din, når du en gang står der foran speilet? For alt jeg vet blir du kanskje aldri født, det kan godt være du aldri kommer til å eksistere. Slavene mine, de lever derimot her og nå, produserer ting jeg kan kjøpe, bruke og gå i. Vi lever parallelle liv, slavene mine og jeg, vi er avhengige av hverandre. De for å overleve, jeg fordi jeg vil leve verdig. Fotbladene deres møter jordoverflaten, de blir sultne, de går på do, de snorker om natten, akkurat som meg.

De puster når jeg fargelegger et objekt og legger det fram på gulvet. De klør seg bak øret idet jeg binder noe sammen og lener det inntil vegg. Jeg lager en installasjon hvor de de er tilstede, via meg, mitt eget hode manifisterer dem, forsøker å synliggjøre dem som mennesker, en installasjon av abstrakte kropper man kan gå imellom, noe fysisk å stirre på, uten å gjøre slavene forlegne.

KJARTAN KIRKSÆTHER

KJARTAN_07@HOTMAIL.COM

HVA DRIVER JEG MED

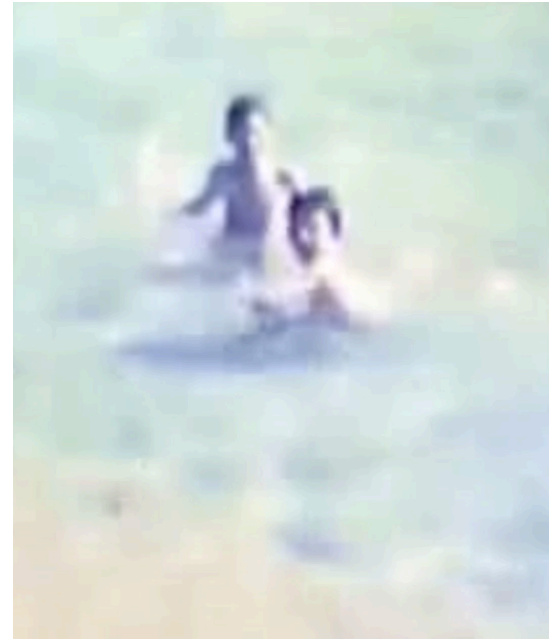
Sjangeren jeg jobber innen, som jeg opplever det, er en samtidsvri på en veldig gammel, gresk, antikk tradisjon og kan samtidig minne om Surrealisme. Det jeg altså lager er figurer og landskap inspirert av fantasy og eventyr, der merkelige landskap, magiske vesen, heltomot og håpløse kamper mot ondskap er hovedinnrediensen.

KRISTIN SIGVATHSEN

Everyone gets burned. Now it is perfect. A glance at the sun,
just before one superimposes.

Thank you for everything. It creaked in the meat.

LENE HAUGE

LENHAU@GMAIL.COM

WWW.LENEHAUGE.COM

Med mitt eksamenprosjekt har jeg tatt utgangspunkt i hjulet– et objekt utviklet for effektivitet og funksjonalitet. Jeg har produsert flere hjul i porselen, der jeg prøver å strekke materialet til det ytterste; hvor store kan hjulene være før de kollapser?

Jeg undersøker spennet i forholdet mellom funksjonalitet og dysfunksjonalitet, tillit og mistillit. Porselenhjulene på metallstativet, sammen med betrakteren som driver hjulet rundt– utgjør risikoen, og installasjonen fremstår selvdestruktiv i funksjonen, materialet, og i det formale.

LENE NORDERMOEN

Confirmed.
It will
blow so
hold thy
tongue close to
frieze
Where is the
art police?

Diagra flyology
Give Zen
A lot spike
when riot is here

loose your chip
to the roses
when calm sets

How organic a
brain bounces aside
quiet
brutally
solo
so high
base camp of
amygdale
for shows of showers

Slaughter the sky
into
your mouth
it washes
crashes
on heart road
Birds
curve past
your soul
big extravaganza
silence
will applaud
round corners

Sail split ends
con almonds
dashes of bumps
in gardens
of now
love the slide
of slammed echoes
along
gravity
Soke the jaguar
as the final wing
lazars
you on

NATHALIE FUICA SANCHEZ

NERI THOBAS LUDVIGSEN

NERI.THOBAS@GMAIL.COM

Utsnitt av "Cave" 150x150cm

PEARLA PIGAO

PEARLAPIGAO@GMAIL.COM

Jeg oversetter lyd og mine egne musikalske komposisjoner til vev.

Vevnaden bygges lag på lag av bilder bestående av musikalske strukturer, og på hvert lag velger jeg bindinger som er med på å understreke bildets rytme.

Jeg vever med bindinger, men bruker også bindingene som et mønster i selve bildet.

I stedet for tone for tone, jobber jeg tråd for tråd, og til slutt er det samspillet mellom lagene, bindingskombinasjonene og materialvalget som utgjør flatens komposisjon.

Resultatet er min beskrivelse av hvordan lyd kan transformeres om til en annen sanselig opplevelse.

RANNVEIG FUNDERUD

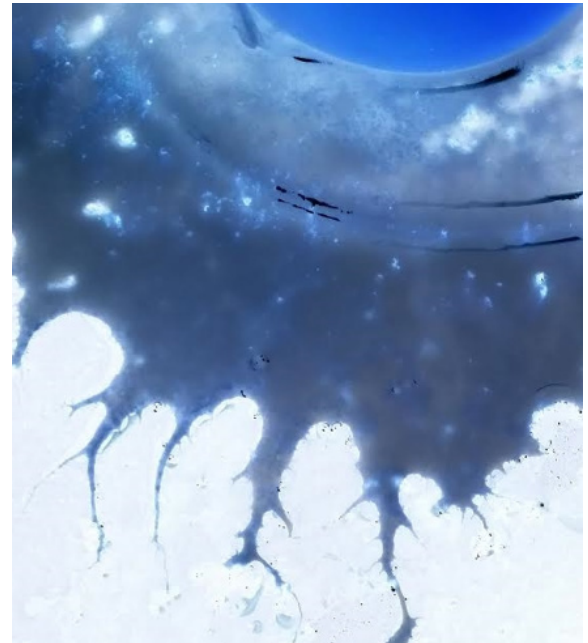
POST@RANNVEIGFUNDERUD.COM

WWW.RANNVEIGFUNDERUD.COM

“We willfully project meaning onto the image. To show us both what meets the eye and what the eye constructs.”

– William Kentridge

Vi ser det vi ser etter. Vi møter verden på halvveien. Hjernen sender ut impulser til sanseapparatene, i like stor grad som den mottar informasjon. Vi projiserer forventning og mening ut på tingene, og oppfatter nettopp det vi venter å se. Vi gir mening

ROSANNA VIBE

ROSANNA.VIBE@GMAIL.COM

ROSANNAVIBE.COM

“A MAN, AN ANIMAL, AN ALMOND, ALL FIND MAXIMUM REPOSE IN A SHELL.”

...And the fact is that a creature that comes out of its shell suggests daydreams of a mixed creature that is not only “half fish, half flesh,” but also half dead, half alive, and, in extreme cases, half stone, half man.

- Gaston Bachelard, *The Poetics of Space*

The air around me defines my shape, pressing me into my physical form from every side as I swim through it. No surface of my body is left to shape itself; I am dependent on that benign pressure to exist as a separate substance in this atmospheric soup at all.

I obsessively repeat the production of these sheltering objects until the knowledge sinks in.

SEBASTIAN RUSTEN

WWW.SEBASTIANRUSTEN.COM

“I have a map of the United States... Actual size. It says, ‘Scale: 1 mile = 1 mile.’ I spent last summer folding it. I hardly ever unroll it. People ask me where I live, and I say, ‘E6.”

-Steven Wright

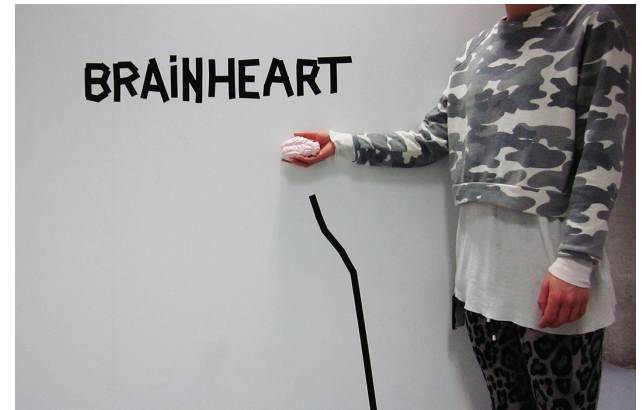
SIRI SANDELL

DIKTATOOR_SANDELL@HOTMAIL.COM

SIRISANDELL.TUMBLR.COM

Rom for teithet og det banale springer ut av ett behov, for noen ganger, å gjøre det motsatte av det motsatte. Jeg tar det teite i for-svar som en humoristisk inngangsport til de vanskelige, men også til de hverdagslige banalitetene og klisjeene. Det er denne urimelige trassigheten som befinner seg på den groteske siden, under galgen og påvirket av transgresjonen.

I dyreverden er foreldrene til et hybrid dyr nært beslektet, men ikke like. Hybriden kan være en krysning(sform) av planter, dyr, stoffer, språk og i mitt prosjekt også; organer.

SIRI WOHRM

SIRI.WOHRM@GMAIL.COM

995 02 314

Jeg er et rødt blodlegeme. Selv om badedrakten min er hvit, insisterer jeg på at det er et rødt blodlegeme jeg er.

Som barn svømte jeg rundt og lekte med vennene mine i vannet ved en strand i Oslofjorden, eller blodåren slik jeg forestilte meg det. Når jeg trakk pusten og dukket under vann var jeg en transportør av oksygen, ikke et barn i lek med andre barn. Jeg hadde en viktig jobb å gjøre.

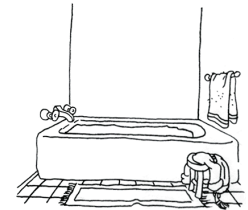
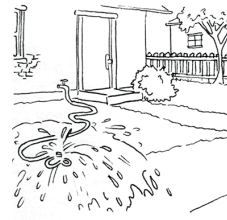
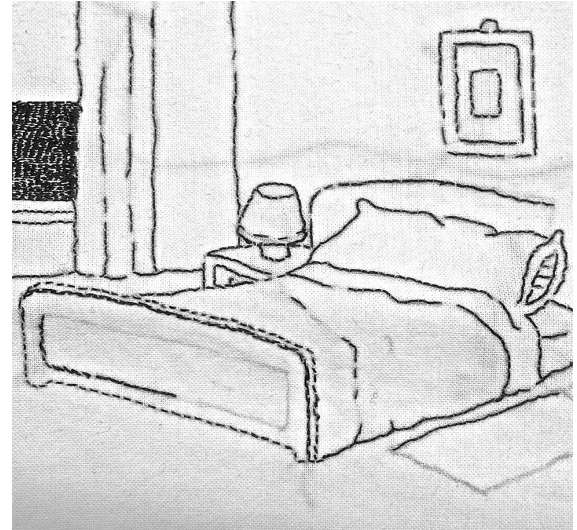
SIV INGRID BORGENSEN

SIVINGRID.B@GMAIL.COM

Arbeidene presenterer ulike rom/interiører fra bildeverden i *Donald Duck*.

De presenteres som broderier på enkle, hvite bomullsstoffer, utført i attersting med sort tråd. Gjennom broderiets mange, små sting, synliggjøres den tiden som er nedlagt i utførelsen av motivene.

Fraværet av karakterer i rommene, oppmuntrer til undring og kontemplasjon over hva som har funnet, eller skal til å finne sted. Gjennom arbeidene inviteres betrakteren til å bruke blikket og fantasien, og blir en medskaper av historier.

YVONNE HETLEVIK

“Encoded in the large, highly evolved sensory and motor portions of the human brain is a billion years of experience about the nature of the world and how to survive in it. The deliberate process we call reasoning is, I believe, the thinnest veneer of human thought, effective only because it is supported by this much older and much powerful, though usually unconscious, sensorimotor knowledge. We are all prodigious olympians in perceptual and motor areas, so good that we make the difficult look easy. Abstract thought, though, is a new trick, perhaps less than 100 thousand years old. We have not yet mastered it. It is not all that intrinsically difficult; it just seems so when we do it.”

– Hans Moravec

BFA MEDIUM- OG MATERIALBASERT KUNST 2015
KUNSTHØGSKOLEN I OSLO

Utstillingskoordinator: *Dyveke Sanne*

Design: *Hilde Lorentzen*

Trykket av: *Nilz & Otto*

Papir:

Munken Polar 100 gr

Munken Polar 240 gr

Opplag: *600 eksemplarer*

KUNSTHØGSKOLEN I OSLO
OSLO NATIONAL ACADEMY OF THE ARTS

GRUSOMHETENS TEATER

AILIN EINMO ALEKSANDER JÆGER ANDREA MURIBØ
ANE SIVERTSEN LANDFALD CAROLINE HODNUNGSETH
CHARLOTTE HAUGEN LADEGÅRD CHRISTIAN BERG GRAVNINGEN
DANIEL STEINSET EVELINA SONDELL FRANCO CORTEZ
FREJA BRUUN GRY RASK SØRENSEN GUNHILD DAHLBERG
HELLE HØEG VOLDSTAD HENRIK ANDRESEN
IDA WARHOLM BJØRKEN KJARTAN KIRKSÆTHER
KRISTIN SIGVATHSEN LENE HAUGE LENE NORDERMOEN
NATHALIE FUICA SANCHEZ NERI THOBAS LUDVIGSEN
PEARLA PIGAO RANNVEIG FUNDERUD ROSANNA LEONOR VIBE
SEBASTIAN RUSTEN SIRI WOHRM SIRI SANDELL
SIV INGRID BORGERSEN YVONNE HETLEVIK

